

מי שמוסר הן צדק או הצהרה ישתמש במלים מעין אלה: —
„הריני מצהיר בהן־צדק, בגלוי ובתום לב כי זהו שמי וזהי חתימתי (או סימני) (וכאן ירמז המצהיר על חתימתו או סימנו) וכי תוכנו של הן־צדק זה (או של הצהרה זו) הוא נכון“. ואילו לגבי הצהרה, יש להוסיף את המלים „הריני מצהיר הצהרה גלויה זו בהאמיני בהכרה מלאה כי היא נכונה“.

א. ג. ווקאפ
נציב עליון.

15 באוגוסט, 1936.

פקודת הרושמים.

מס' 62 לש' 1936.

פקודה הבאה למנות רושמים של בתי משפט ידועים ולהגדיר את התפקידים שימולאו על ידיהם.
הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת הרושמים, 1936.

השם הקצר.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, מלבד אם ענין פירוש.

הכתוב יחייב פירוש אחר: —

„רושם“ פירושו כל אדם המשמש באותה שעה במשרת הרושם הראשי או העוזר לרושם הראשי של בית המשפט העליון, או במשרת רושם או סגן הרושם או העוזר לרושם של בית משפט מחוזי, או בית משפט לקרקעות, ומשרד הרישום“ פירושו משרד בית המשפט.

3. צרף יצרפו לבית המשפט העליון ולבתי המשפט המחוזיים פקידים שיכוננו: בבית המשפט העליון — רושם ראשי או עוזר לרושם הראשי, ובבתי המשפט המחוזיים ובבתי המשפט לקרקעות: רושם, או סגן הרושם, או עוזר לרושם.

4. מקום שנקבע באיזה חוק או תקנה כי איזה מעשה או דבר מותר לו להעשות ע"י פקיד שבית המשפט ימנה, מותר לו לאותו מעשה או דבר להעשות ע"י הרושם.

סמכות כללית לרושם לפלא תפקידים מסויימים.

5. כל מקום שנאמר בחוק, בפקודה או בתקנות בית דין כי יש להגיש מסמך לסופר הראשי של בית המשפט, יוגש אותו מסמך למשרד הרישום.

הוראה בענין מסירת מסמך לסופר הראשי קוראין אותה כאילו הטדובר הוא במסירת מסמך למשרד.

6. למרות הוראותיהם של כל חוק, פקודה, או תקנות בית דין בענין המנהגים והפרוצידורה של בתי המשפט האזרחיים והפליליים, ישתמש הרושם בסמכויות דלקמן: —

סמכויות מיוחדות לרושמים.

ציוויים פורמליים בהוצאה לפועל.

(א) הרושם רשאי ליתן ציוויים פורמליים: —

(1) לעיקולם ולמכירתם של נכסים, בין מטלטלין ובין מקרקעין, לשם הוצאה לפועל של פסקי דין.

(2) למתן מודעות „להראות טעם” בקשר עם ההוצאה לפועל של פסקי דין; וכן

(3) למתן כל צו עיקול לאיסור השימוש בנכסים, או לשימורם של הנכסים או צו עיקול זמני.

(ב) במשפטים שאין הצדדים מופיעים לטעון בהם ובמשפטים שהצדדים מסכימים למתן פסק דין בהם לפי גוסס מוסכם, מותר לו לרושם של בית המשפט שאליו הוגשה התביעה, לרשום, עפ”י בקשה, פסק דין בלשכת בית המשפט; בתנאי שמקום שאין הנתבע רושם את הופעתו במשך הזמן שנקבע לכך, לא ירשום הרושם פסק-דין אלא לאחר שיראו לו את ההוכחות שמצא לנכון לדרוש להוכחת התביעה. לצורך סעיף זה רואין משפט כמשפט שאין הנתבע מופיע לטעון בו, במקרים הבאים:

פסק דין שלא בפני הצדדים או בהסכמתם.

(1) כשאין הנתבע רושם את הופעתו;

(2) כשהנתבע רשם את הופעתו ואינו מגיש כתב הגנה במשך הזמן שהוקצה לכך; וכן

(3) במשפטים לגבייתן של תביעות קצובות עפ”י הוראותיו של כל חוק הנוהג באותה שעה בענין פרוצידורה תכופה בהודעת תביעה שנתקיימה במיוחד, כשלא נתבקשה רשות להגנה או כשנתבקשה רשות זו ולא ניתנה.

בקשה עפ”י סעיף זה מותר להגישה אם בע”פ ואם במכתב חתום ע”י הצד או ע”י עורך הדין שלו.

(ג) על יסוד בקשה למעצרו ולמאסרו של חייב, רשאי הרושם ליתן צו מעצר, או מודעה להראות טעם, ומשהופיע החייב שעפ”י הפסק דין, או החייב הכפוף למודעה כנ”ל, רשאי הוא ליתן צו למסור את החייב למאסר או לחייבו לשלם בשעורים, או לעשות כלפיו פעולה אחרת ככל שיראה צורך בכך.

מודעות להראות טעם וציווי מאסר.

(ד) עפ”י בקשה מאת הנתבע בתביעה אזרחית או מאת המשיב בערעור, רשאי הרושם לצוות שימחקו אותה תביעה או אותו ערעור, אם מחמת שלא הוסיפו בבירורם או מסיבה אחרת, לפי המסבות, כפי שנקבע בחוק הנוהג באותה שעה.

מחיקת משפט או ערעור סחמת שלא הוסיפו בבירורו.

(ה) הרושם יתן הוראות ויעיין בבקשות מן הסוגים דלקמן, והוא רשאי ליתן ציוויים עליהן ככל אשר ימצא לנכון:

בקשות.

(1) מאת התובע או הנתבע או מאת המערער או המשיב, או בשמם של אלה — ליתן בטחון לתשלום הוצאות המשפט.

(2) לרשות להגיש „תביעה בחזקת עני”;

(3) להארכת המועד להגשת ערעור.

(4) להחזרת מסי בית המשפט ששולמו בטעות או כתוצאה מהערכה מופרזת או מסיבה אחרת ;

(5) לתשלום כסף מכספי בית המשפט, לרבות תשלומים בפעולות הוצאה לפועל ;

(6) למינויים של אפוטרופסים *ad litem*

(7) להוראות בענין מסירת כל הזמנה לדין, כתב של בית משפט, בקשה או כתב משפטי אחר של בית המשפט, לרבות מסירה לאחר ;

(8) להערכת מסים, תגמולים ושכר טרחתם של עדים, ולהקצבת תשלומים אלה ;

(9) בקשות דחופות בענין בירור תביעה, פעולה משפטית או ערעור, בהתחשב עם סעיף 14 ;

(10) בענין מינויו של כל מנהל חשבונות או מבקר חשבונות מומחה, או פקיד אחר, כשיש צורך לקבל חות דעת של מומחה, או דו"ח של מומחה לפני שיגשו לבירור של כל תביעה משפטית או מו"מ משפטי או קודם שימשיכו בתביעה או במו"מ משפטי שכבר הוחל בהם.

(11) לארכא לטעון, רשות לתקן את כתב הטענות, גילויים והראיתם של מסמכים ומסירת שאלונים.

(12) לקביעת היום והשעה לחקירה פומבית של החייבים עפ"י כל חוק פשיטת רגל הנוהג באותה שעה ;

(13) בדרך כלל בנוגע להנהלת כל ענין או דבר.

7. לצורך הסעיפים דלעיל, יש לראות רושם כמי שמשמש בסמכויות של בית משפט, אך בהתחשב עם ההוראה שבסעיף 8 ממקודה זו.

הרושמים ישמשו
בסמכויות של בית
המשפט.

ערעורים על ציוויים
של רושמים.

8.—(1) כל המוצא את עצמו מקופח ע"י כל דבר שנעשה ע"י רושם, פרט לדברים שנעשו עפ"י סעיף 6 (ב) או פסקא (2) (4) (5) (7) (8) (9) (10) או (12) של סעיף 6 (ה) או למתן מודעות „להוראות טעם", רשאי לפנות במשך שבעה ימים על יסוד הזמנה הנתמכת ע"י הצהרה בשבועה, לבית המשפט שאותו רושם שייך לו, בבקשה לבטל את המעשה, הצו, או תקנת-הקבע שהוא קובל עליהם, והרשות לבית המשפט ליתן בענין זה הוראות או צו כפי ראות עיניו.

(2) בקשה עפ"י הסעיף-קטן הקודם, רשאי לעיין בו הנשיא בלשכתו, או שרשאים לעיין בה שני שופטים או יותר בלשכתם, עפ"י הוראותיו, והחלטתם בענין זה תהא סופית.

(3) בכל המקרים זולת אותם המקרים, שניתנת בהם בזה זכות הגשת הבקשה, תהא החלטתו של הרושם סופית, ולא תהא ענין למו"מ משפטי בכל בית משפט ; אך בלי לפגוע בזכות הגשת התנגדות עפ"י כל חוק הנוהג באותה שעה בענין מו"מ משפטי שלא בנוכחות הצדדים.

הרושם ישמש פקיד
להערכת המסים.

9. הרושם ישמש פקיד הערכה לבית המשפט שהוא מצורף אליו.

הרושם ישביע
שבועות וכו'.

10. כל שבועה, הן צדק, הצהרה בשבועה, או הצהרה מותר לתתם בפני כל בית משפט.

עניני קיום צואות,
אפטרופסות ועזבון.

11. הרשות לרושם לשמש בסמכויות שעל בית משפט או שופט במתן ציוויים בענין בקשות להנהלת עזבון, או לקיום צואות או לאפטרופסות, ובמשפטים שלא הוגשה עליהם התנגדות רשאי הוא ליתן תעודות קיום או מכתבי אפטרופסות, או הצהרות בענין העזבון.

הסמכות בפשיטת
רגל על יסוד
בקשת החייב.

12. רשאי הרושם ליתן צו קבלת נכסים על בקשתו של חייב בפשיטת רגל עפ"י כל חוק פשיטת רגל, הנוהג באותה שעה, ועל יסוד בקשה זו רשאי בית המשפט, להכריז את החייב פושט רגל, אם יבקש בכך.

הרושם יכוא תחת
הסופר הראשי

13. מקום שניתנו כל סמכויות או תפקידים לסופר הראשי של בית המשפט העליון או של בית המשפט המחוזי או של בית המשפט לקרקעות ישמש הרושם בהם, למיום קבל פקודה זו תוקף.

הכנת רשימות
המשפטים והוצאת
המודעות

14. הרושם יהא אחראי להכנתן של רשימות המשפטים שיהיו נידונים בבית המשפט ובלשכת השופטים, לפי הוראותיו של נשיא בית המשפט, ולפי בקשתו של תובע או מערער או בהסכמתם של הצדדים או עורכי הדין שלהם רשאי הוא לרשום ברשימה כל משפט, מו"מ משפטי או ערעור לבירור משפטי ולהוציא את המודעות הדרושות בקשר עם כך.

חתימתם של
פסקי דין וציוויים
פורמליים.

15. מותר לו לרושם לחתום פסקי דין פורמליים וציוויים של בית המשפט.

יישוב ענינים
שבמחלוקת.

16. ענינים השנויים במחלוקת שהוסכם להגישם להחלטת בית המשפט, רשאי הרושם לישבם, והוא יציין בתיק את שמותיהם של הצדדים או עורכי הדין המופיעים בפניו ואת מהותם של הענינים שהוסכם עליהם בכך, אך בלי לפגוע בסמכותו של בית המשפט לתקן ענינים שנויים במחלוקת אלה, בצורה שהטענות תצדקנה אותה.

הערכת מסי בית
המשפט.

17. כל שאלה בענין הערכת מסי בית המשפט על כל משפט, ענין, או מו"מ משפטי תובא בפני הרושם, והחלטתו תהיה סופית.

קיום חתימותיהם
של נוטריונים
צבוריים.

18. יש ליתן לרושם העתקות פוטוסטאטיות או דוגמאות פוטוסטאטיות של חתימות של כל הנוטריונים הצבוריים עפ"י החוק העותומני לנוטריונים צבוריים מיום 15 תשרי אוול 1329 (26 באוקטובר 1913) ועפ"י פקודת הנוטריונים הצבוריים (מסמכים נכריים) 1921, ועפ"י כל פקודה אחרת בענין נוטריונים צבוריים הנוהגת באותה שעה, ומשהוגשו לצורך זה כל מסמכים חתומים ע"י נוטריון צבורי, יהא אחראי לקיומן או אימותן של כל אותן החתימות, בין שאותם מסמכים יעודים לשמוש בפלשתינה (א"י) ובין שהם יעודים לשמוש מחוץ לפלשתינה (א"י).

בתנאי שדוגמאות חתימותיהם של רושמים תמסרנה למזכיר הראשי, וכשאיזה מסמך נועד לשמוש מחוץ לפלשתינה (א"י) תקויים חתימתו של הרושם ע"י המזכיר הראשי או עוזר למזכיר שיחתום על המסמך ויטבע בו חותמת.

19. בהתחשב עם הוראות פקודה זו, רשאי זקן השופטים באישורו של הנציב העליון, להתקין תקנות הקובעות את הסמכויות והתפקידים של הרושמים בענין המנהגים והפרוצידורה של בית המשפט.

20. פקודה זו תקבל תוקף בתאריך שייקבע במודעה מאת הנציב העליון בעתון הרשמי.

21. ההודעה מאת הנציב העליון מיום 26 באוקטובר, 1923, שנתפרסמה בעתון הרשמי מיום 15 בנובמבר, 1923, המרשה לנשיאי בתי המשפט מחוזיים לקיים מסמכים, מבוטלת בזה.

א. ג. ווקאפ

נציב עליון.

15 באוגוסט, 1936.

פקודת קיום חוקיתה של כנסת ישראל (אספת הנבחרים והועד הלאומי).
מס' 63 לש' 1936.

פקודה לקיום חוקיותם של ענינים ידועים בקשר עם אספת הנבחרים והועד הלאומי של כנסת ישראל.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחזק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת קיום חוקיתה של כנסת ישראל (אספת הנבחרים והועד הלאומי), 1936. השם הקצר.

2. למרות כל האמור בתקנות כנסת ישראל, 1927, שהתקין הנציב העליון עפ"י סעיף 2 מפקודת העדות הדתיות, 1926, מתאריך יום השלשים בדצמבר, 1927, ושנתפרסמו בעתון הרשמי מיום הראשון בפברואר, 1928, ובתקנות (או בתקנות) המגדירות את הרכבה ושיטת בחירתה של אספת הנבחרים של כנסת ישראל שהותקנו ע"י הועד הלאומי באישורו של הנציב העליון בהתאם להוראות פסקא 12 מאותן תקנות מתאריך יום החמשה עשר בפברואר, 1930, ושנתפרסמו בעתון הרשמי מיום הראשון במרץ, 1930, (הקרויות להלן „תקנת הבחירות 1930“):— הרי

(א) אספת הנבחרים שנבחרה בהתאם להוראות תקנת הבחירות, 1930,

ביום חמשה בינואר, 1931, ואשר המקומות שנתפנו בה מחמת מותו או התפטרותו של חבר, נתמלאו מזמן לזמן בהתאם לפסקא (25) מתקנות הבחירות, 1930, הנ"ל, רואין אותה כאילו היא מוסיפה לשמש כחוק בכהונתה, והוסף תוסיף לשמש בכהונתה עד שתפוזר בפקודת הנציב העליון.

(ב) הועד הלאומי שנבחר ביום שבעה עשר במאי, 1934, ע"י אספת הנבחרים הנ"ל בהתאם לתקנה 13 (1) (א) מתקנות כנסת ישראל, 1927, כפי שהוחקה בתקנה 3 של תקנות כנסת ישראל (תקון), 1934, רואין אותו כאילו הוא מוסיף לשמש בכהונתו כחוק והוסף יוסיף לשמש בכהונתו עד שיפוזר בפקודת הנציב העליון.

א. ג. ווקאפ

נציב עליון.

15 באוגוסט, 1936.